

Runje kaž běchu w japoštołskej cyrkwi tym, kiž słužachu na słowje a sakramentomaj, starši přidaći, zo bychu kedźbowali na wosadu a jejnym pastyrjam pomocni byli, tak su tež po wustajenju našeje cyrkwe mužojo wuzwoleni, kotřiž dyrbja w zjenoćenju z duchownskim zastojnstwom k temu pomhać, zo by naša wosada dale bóle hajenišćo ewangelskeje khřescíjanskeje wěry a žiwjenja była. Woni dyrbja wosebje khřescíjanske činjenje a wašnje bjez nami zdźeržeć a wožiwjeć, na naš Boži dom a na porjad při Božich słužbach kedźbować, cyrkwine zamóženje derje zarjadować a k temu sobu pomhać, zo bychu so předarjo wuzwoleli, kiž ewangelij prawje a čisće připowjedaju, tež hewak wšitko swěru wobstarać, štož so jim po wustajenju našeje krajneje cyrkwe zaleži.

Swjećmy dha nětko nastupjenje jich słužby, kaž khřescíjanam přisteji, ze słowom Božim a z modlitwu.

Na to wučitanje bibliskeho wotdžělenja (Jap. sk. 6, 1—6. 14, 23. Rom. 12, 4—8. 1 Kor. 3, 7—9. Tit. 2, 7—8.) a krótka ryč scěhuje, kotraž so ze swobodnej modlitwu wobzanknje.